

คงปฏิเสธไม่ได้ว่าประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเต็มรูปแบบ มีการคาดการณ์ว่าอีกประมาณ 5-8 ปีข้างหน้าประเทศไทยจะมีประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปี เกิน 20% ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งแน่นอนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือ ผู้สูงอายุส่วนใหญ่ไม่มีงาน ไม่มีรายได้ และไม่มีเงินออมที่เพียงพอต่อค่าใช้จ่ายต่างๆ ในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวสามารถแก้ไขได้ ด้วยการปลูกฝังวินัยการออมในช่วงที่ยังสามารถทำงานสร้างรายได้ และนำเงินออมไปลงทุนในช่องทางต่างๆ ให้เกิดเป็นดอกผลและความมั่งคั่งเพื่อรองรับชีวิตหลังเกษียณอายุการทำงาน ด้วยวิธีการออมที่แบ่งได้ ดังนี้

ออมก่อนแล้วค่อยใช้จ่าย

เป็นเทคนิคการออมที่ถูกพูดถึงมากที่สุดในทุกๆ ตำราทางการเงิน ด้วยการหักเงินส่วนหนึ่งเพื่อเป็นเงินออมตั้งแต่นั้น อาจจะเริ่มที่ 10% หรือ 20% ของรายได้ แล้วค่อยนำเงินส่วนที่เหลือไปใช้จ่าย โดยเงินที่ถูกหักเอาไว้เพื่อเป็นเงินออมควรจะแยกเก็บไว้ในอีกบัญชีต่างหาก ไม่ให้ปะปนกับเงินส่วนอื่นๆ และนำเงินออมไปลงทุนต่อในช่องทางต่างๆ ตามระดับการยอมรับความเสี่ยง อายุ และเป้าหมายทางการเงินในอนาคต เช่น ฝากประจำไว้กับธนาคารพาณิชย์ ซื้อกองทุนรวม หรือนำไปลงทุนในตลาดหุ้น เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม แม้ว่า การออมก่อนแล้วค่อยใช้จ่าย จะเป็นวิธีที่คนส่วนใหญ่ยอมรับว่าเป็นเทคนิคการออมที่ได้ผล แต่ก็มีบุคคลจำนวนไม่น้อยที่ไม่สามารถปฏิบัติตามได้ เนื่องจากข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานภาพทางการเงิน ภาระหนี้สิน รวมไปถึงบริบทอื่นๆ ในชีวิตที่มีความแตกต่างกัน

ออมก่อนแล้วค่อยใช้จ่าย

VS

ใช้จ่ายแล้วค่อยเก็บออม

การออมแบบไหนที่ใช่ตัวคุณ

ใช้จ่ายแล้วค่อยเก็บออม

การใช้จ่ายในที่นี้ จะหมายถึง “การใช้จ่ายที่มีความจำเป็น” เท่านั้น เช่น ค่าผ่อนชำระสินเชื่อบ้าน ค่ารักษาพยาบาล ค่าศึกษาเล่าเรียน เป็นต้น เมื่อหักค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเหล่านี้ออกไปจนหมดแล้ว หากยังมีเงินเหลือก็ให้กันเงินส่วนหนึ่งไว้เป็นเงินออม และค่อยใช้จ่ายเงินส่วนที่เหลือในชีวิตประจำวัน

ทั้งนี้ ประมาณ 25% ของประชากรในประเทศไทย มีหนี้ครัวเรือนเฉลี่ย 540,000 บาท อีกทั้งยังพบว่าแรงงานไทยส่วนใหญ่ (>50%) เป็นแรงงานที่อยู่นอกระบบประกันสังคมและประกันสุขภาพเอกชน ทำให้เข้าถึงสิทธิการรักษาพยาบาลเพียงขั้นพื้นฐาน และมีภาระต้องใช้จ่ายด้วยตนเองมากขึ้น หากต้องการเข้าถึงการรักษาพยาบาล

ที่ดีขึ้น ด้วยบริบทดังกล่าว จึงเป็นเรื่องยากของประชากรในกลุ่มนี้ที่จะกันเงินรายได้ส่วนหนึ่งไว้เป็นเงินออมตั้งแต่นั้น แต่ก็มีได้หมายความว่าภาระหนี้สินจะทำให้ไม่สามารถออมเงินได้แต่อย่างใด

อย่างไรก็ตาม หากจัดสรรเงินเพื่อค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเรียบร้อยแล้ว และพบว่าไม่มีเงินเหลือพอที่จะใช้จ่ายทั่วไปรวมถึงไม่มีเงินเหลือให้เก็บออม การวางแผนบริหารหนี้สินและการหาทางเพิ่มรายได้ จะกลายมาเป็นส่วนสำคัญที่ต้องดำเนินการต่อไป

วิธีการออมทั้ง 2 รูปแบบ ต่างมีความถูกต้องและเหมาะสมแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขและสถานการณ์ของแต่ละบุคคลเป็นหลัก ซึ่งไม่ว่าจะเลือกวิธีการใด หากมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะออมเงินอย่างแท้จริงแล้ว จะช่วยให้เราสามารถบรรลุเป้าหมายทางการเงินในด้านต่างๆ ได้ในที่สุด